Barn från Kuni dagis gick på upptäcktsfärd i Eves trädgård i augusti 2006.

Eve sitter mellan ett miniatyrhus som hennes man Roy Nässlin har byggt och en ängel.

I Eve Nässlins sagolika paradis

Ur det praktfulla blomsterhavet sticker ett par storkar upp sina långa halsar. Ett lejon vaktar vid häcken. I skogsbacken festar trollen på flugsvamp. Musse Pigg och Mimmi står bredvid och ser ut intresserade ut. Men vad har två män i uniform för ärende bak uthuset? Jo, konstaplarna Kling och Klang håller efter Pippi, Tommy och Annika assisterade av Prussiluskan. Mors lilla Olle möter björnen i buskaget, Rödluvan har vargen i hasorna och högst upp på berget breder en ängel ut sina vita vingar.

– Jag hade inga planer på att det skulle bli så mycket när jag började, säger Eve Nässlin (f. 1926), som nu är uppe i det imponerande antalet 224 egenhändigt tillverkade cementskulpturer till trädgården.

Det är mest sagofigurer och djur som kikar fram från alla hörn av tomten på Vesterbacken i Vassor, men hon har också gjort byggnader och krukor. Alla figurer står ute året om utom Snövits sju dvärgar, för de är så små.

– Först ville jag bara ha något till trappan. Inte tänkte jag göra något själv. Men efter ett besök på Blomstergården i Småland 1982 blev jag inspirerad av deras trä- och cementskulpturer av sagofigurer. Och där köpte jag formar att gjuta rävar i.

– Jag göt tolv rävar. Efter det har jag jobbat utan formar. Det blev ett Törnrosaslott, en isbjörn och sedan gav det ena det andra. Det var mycket experimenterande i början. Roy lärde mig hur man blandar cement. Det har gått åt hundratals säckar cement och ett par sandlass. Jag har en cementblandare, men för det mesta blandar jag för hand, det ska vara så små mängder i gången.

– Först ”tollar” jag ihop galler till en form och lägger armeringsjärn i benen. Om det är större figurer svetsar Roy stommen. Sen lägger jag på lite papper, och på det cementen ett lager i taget. Varje lager ska torka ett eller två dygn så det tar flera veckor att göra en skulptur. Slutligen målar jag dem med sockelfärg.

Nästan alla skulpturer är ute året om.

Emmi Bergvik hälsar på knattarna.

Både barn och vuxna är intresserade av skulpturerna. Ibland kommer hela busslaster med folk för att beundra samlingen. Här har varit skolklasser, pensionärsgrupper, martor och synskadade på besök.

– Sen kunde ju någon tycka att jag saknade en viss sagofigur och så blev det en ny.

Eve har också gjort en del beställningsarbeten, bland annat till en stugby i Malax och till privatpersoner i trakten.

– Det är roligt att forma något med händerna, att det blir likt någonting. Djuren hittar jag ju bilder av, och gör efter dem, men om jag ska göra en pojke eller ett troll så använder jag fantasin.

Eve hade jobbat som postutbärare i Vassor i 21 år när hon blev pensionerad 1991. På fritiden har hon också hunnit med mycket annat skapande än trädgårdsskulpturerna. Hon har målat porslin och i olja. Och den som har turen att komma in på besök i jultid välkomnas av hundra tomtar och fyrtio änglar.